

være for, at Indlændingen har kjendt og efterlignet det udenlandske Mærke. — Det er ikke anset nødvendigt at optage den i Betænkningen Side 54 som Nr. 6 efter Pariserkonventionen foreslaaede Bestemmelse, da den i Konventionen maa antages alene at være af fakultativ Natur. — Endelig giver Forslagets § 14 Regjeringen i Nr. 6 og 7 Bemyndigelse til at gjøre fremmede Stater tvende yderligere Indrømmelser, som ikke have noget Tilsvarende i omtvante Konvention. Bestemmelsen i Nr. 6, hvis Motivivering findes i Betænkningen Side 44, kan benyttes ligeoverfor alle fremmede Lande, den i Nr. 7 derimod kun overfor Sverig og Norge, hvis Lovgivning om Varemærker i Tilfælde af Lovforslagets Ophøielse til Lov vil være overensstemmende med vor. Med Hensyn til Begrundelsen af sidstnævnte Bestemmelse skal man henvise til Betænkningen Side 46—47, idet man dog skal henlede Opmærksomheden paa, at den der motiverede norske og svenske Text til Kommissionsforslagets § 15, der er optaget i de norske og svenske Loves § 16 Nr. 7, foreligger her i en noget ændret Redaktion.

§ Lovforslagets § 15 har man benyttet Leiligheden til at faa det ved Behandlingen af Loven af 1880 upaaagtede Hensyn til de dansk-vestindiske Der taget i fornøden Betragtning. Anledningen dertil er givet ved et fra en herværende Fabrikant til Regjeringen indgivet Andragende om at erhverve Afgang til at faa sit Varemærke bestyttet paa Nerne, hvor der til Afbræk for ham forhandles eftergjorte Fabrikata med Efterligninger af hans Mærke. Under de i denne Anledning førte Forhandlinger er der fra

de lokale Myndigheder fremkommet Udtalelser om, at det vilde være af Interesse for Dernes Beboere at faa Ret til at indregistrere deres Mærker her. For at imødekomme disse Ønsker er det fra Finansministeriets Side paatænkt at søge udbirket en Anordning, hvorved der gives saavel Dernes Beboere som Andre Afgang til at erholde Eneret paa Brugen af deres Varemærker paa Nerne. Om Etablering af et saadant stort Registrerings-Apparat som det herværende vil der selvfølgelig ikke kunne være Tale paa Nerne, og der vil derfor ikke kunne gjøres Regning paa, at danske Undersaatter ville kunne blive stillede paa Nerne i ommeldte Henseende ganske paa samme Maade, som dansk-vestindiske Undersaatter ville kunne blive stillede her; man vil saaledes som Betingelse for at give de Sidste Ret til at lade Mærker indregistrere her ikke kunne fordrø absolut Gjensidighed, men maa lempe sig efter Omstændighederne. Det skal dog udtrykkelig bemærkes, at man anser det for selvfølgeligt, at det maa paalægges Anmeldere fra Nerne at underkaste sig den i Lovforslagets § 14, Nr. 2 ommeldte Forpligtelse.

Med Hensyn til Lovforslagets § 19 kan man henholde sig til det i Betænkningen Side 50 angaaende Kommissionsforslagets § 19 Bemærkede. — Forslaget om, at den eventuelle Lov skal træde i Kraft den 1ste Januar 1885, er begrundet i, at paa denne Dag træde de svenske og norske Love i Kraft, og at det maa anses for ønskeligt, at en paa Grundlag af overensstemmende Love afsluttet Konvention med disse Lande saamtidig kan træde i Live.